

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

**Απορία: Γιατί οι εγκέφαλοι Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ
έχουν βγάλει τον σκασμό σχετικά με την
οικονομική “αποτυχία” της Αργεντινής;**

ΑΘΗΝΑ, 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014

τεύχος 390

Μαζιώτης: Χαμένος είναι ο αγώνας που δεν γίνεται

- Είσαι μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, μιας ένοπλης, αναρχικής οργάνωσης. Γιατί επέλεξες τον ένοπλο αγώνα ως μέθοδο δράσης;

Ο ένοπλος αγώνας είναι αναπόσπαστο μέρος της πάλης για την κοινωνική επανάσταση. Είναι αναπόσπαστο μέρος ενός επαναστατικού κινήματος, που στοχεύει στην ανατροπή του κεφαλαίου και του κράτους. Υπάρχει μια άρρηκτη σχέση μεταξύ κινήματος και ένοπλου αγώνα σε τέτοιον βαθμό που ένα κίνημα, για να είναι πραγματικά επαναστατικό, προϋποθέτει απαραίτητα να έχει στις στοχεύσεις του και τον ένοπλο αγώνα. Γιατί ιστορικά δεν υπήρξε ποτέ νικηφόρα επανάσταση που να μην είναι ένοπλη. Ο ένοπλος αγώνας, ή με άλλα λόγια η ένοπλη προπαγάνδα, είναι ένα πολύ δυνατό μέσο πάλης και για αυτό και τα πολιτικά μηνύματα που εκπέμπει είναι πολύ ισχυρά, εφόσον υπάρχει απαραίτητα μια συνολική πολιτική αντίληψη και ανάλυση για το πού δρούμε, τι θέλουμε και τι στοχεύουμε. Στον Επαναστατικό Αγώνα πιστεύουμε ότι η ένοπλη δράση έχει στόχο να διαχέει σε όσο γίνεται μεγαλύτερα κοινωνικά και λαϊκά κομμάτια την αναγκαιότητα της κοινωνικής επανάστασης και της ανατροπής του κεφαλαίου και του κράτους. Σήμερα ειδικά, στην Ελλάδα και όχι μόνο, την περίοδο της πιο άγριας επίθεσης του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου, την ώρα που τα μνημόνια της τρόικας και του ελληνικού κράτους εφαρμόζουν μια πολιτική κοινωνικής γενοκτονίας, ο ένοπλος αγώνας είναι αναγκαίος και επίκαιρος όσο ποτέ. Το 2009, στην αρχή της κρίσης, όταν είχε τα χαρακτηριστικά της κρίσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος και πριν λάβει τον χαρακτήρα της κρίσης χρέους, είχαμε εκφράσει την άποψη ότι ανοίγεται μια μεγάλη ευκαιρία για μια επαναστατική εποχή για την Ελλάδα, γιατί τα αποτελέσματα, όπως επιβεβαιώθηκαν, ήταν το τέλος της νεοφιλελεύθερης συναίνεσης και η απονομιμοποίηση του οικονομικού και πολιτικού συστήματος στα μάτια της κοινωνικής πλειοψηφίας. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η στοχευμένη ένοπλη δράση εναντίον του καθεστώτος μπορεί να επιφέρει αλυσιδωτές αντιδράσεις σε ένα σύστημα με προχωρημένη αλληλεξάρτηση σε όλους τους τομείς και τις δραστηριότητές του και να λειτουργεί ως παράγοντας πολλαπλασιασμού των κινδύνων αποσταθεροποίησής του.

Δεδομένου ότι η οικονομική και πολιτική παγκοσμιοποίηση έχει προχωρήσει σημαντικά, και μαζί της έχουν προχωρήσει και οι συνθήκες αλληλεξάρτησης, αυτό ενισχύει την άποψή μας ότι ο ένοπλος αγώνας είναι σήμερα περισσότερο από ποτέ όχι μόνο πολιτικά αναγκαίος και εφικτός, αλλά και καθοριστικός παράγοντας για την υποδαύλιση των συστημικών προβλημάτων και αντιθέσεων και για την αποτελεσματική υπονόμευση του συστήματος, ως και την τελική πτώση του. Όμως για αυτό χρειάζεται ένα επαναστατικό κίνημα που να προσφύγει στα όπλα.

- Όταν συνελήφθης το 2010, ανέλαβες την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή σου στην οργάνωση. Τι σημαίνει πολιτική ευθύνη;

Ως αγωνιστής και ως μέλος μιας ένοπλης συλλογικότητας έκανα αυτό που θεωρούσα ως αυτονόητο. Υπεράσπισα την οργάνωση στην οποία ανήκω, υπεράσπισα τις επιθέσεις τις οποίες διέπραξε, υπεράσπισα το μέλος της οργάνωσης Λάμπρο Φούντα που σκοτώθηκε σε ένοπλη συμπλοκή με αστυνομικούς προετοιμάζοντας ένα χτύπημα-απάντηση στο καθεστώς για να μην περάσει η κατοχή της ελληνικής κυβέρνησης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για να μην περάσει η σύγχρονη χούντα του κεφαλαίου και του κράτους, ο νέος ολοκληρωτισμός που η υπερεθνική οικονομική και πολιτική ελίτ θέλει να επιβάλει σε ολόκληρο τον πλανήτη με αφορμή την παγκόσμια οικονομική κρίση. Ήταν θέμα εντιμότητας η στάση μας αυτή.

Δεν κοιτάξαμε να σώσουμε το τομάρι μας. Η ανάληψη πολιτικής ευθύνης για εμάς που το επιλέξαμε ήταν μια συλλογική απόφαση και όχι εξατομικευμένη επιλογή, και γι' αυτό μετά τις συλλήψεις μας διατηρήσαμε ακέραια τη συλλογικότητά μας και ως φυλακισμένα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα περάσαμε στην αντεπίθεση, εξακολουθούσαμε να μιλάμε για την αναγκαιότητα της σύγχρονης προλεταριακής αντεπίθεσης και της κοινωνικής επανάστασης παρεμβαίνοντας με κείμενα στις μεγάλες απεργίες και λαϊκές κινητοποιήσεις εναντίων του μνημονίου το 2010-2011. Την ίδια στάση είχαμε και στη δίκη. Οποιαδήποτε άλλη στάση εκτός της ανάληψης πολιτικής ευθύνης θα ήταν προδοσία απέναντι στις αρχές μας και τα ιδανικά μας και απέναντι στους νεκρούς, όπως στον Λάμπρο Φούντα.

- Τι απαντάς σε όσους ισχυρίζονται ότι η ένοπλη δράση προκαλεί μόνο την καταστολή; Για παράδειγμα, μετά τη φυγή του Χριστόδουλου Ξηρού, επισπεύσανε το νομοσχέδιο για τις φυλακές τύπου Γ, που προορίζονται για κατηγορούμενους ως μέλη ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων.

Είναι ηλίθιο να πιστεύει κανείς ότι ο αγώνας για την ελευθερία δεν θα συναντήσει την αντίδραση του κράτους κι ότι δεν έχει βαρύτατες συνέπειες. Ο αγώνας που έχει ως πυξίδα την κοινωνική επανάσταση και την ανατροπή του κεφαλαίου και του κράτους είναι αυτονόητο ότι δεν γίνεται με γνώμονα τον ποινικό κώδικα και τους νόμους του εχθρού, άρα θα έχει αναγκαστικά και παράνομες μορφές δράσεις, όπως ο ένοπλος αγώνας, πέραν των νόμιμων μορφών δράσης. Στον αγώνα για την ελευθερία και την επανάσταση, τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο, θα υπάρχει αιματοχυσία, θα υπάρχουν νεκροί, θα υπάρχουν φυλακισμένοι, θα υπάρχουν ειδικοί αντιτρομοκρατικοί νόμοι και ειδικές φυλακές για τα μέλη των ένοπλων οργανώσεων.

Ο Χρήστος Κασίμης, ο Χρήστος Τσουτσουβής, ο Χριστόφορος Μαρίνος, ο Λάμπρος Φούντας πλήρωσαν με την ίδια τους τη ζωή το αντίτιμο να πολεμήσουν με το όπλο στο χέρι, στον αγώνα για την ανατροπή και την επανάσταση. Όπως σε άλλες ιστορικές εποχές, οι αντάρτες του ΕΛΑΣ και του Δημοκρατικού Στρατού και τα μέλη ένοπλων οργανώσεων στην Ευρώπη και στη Λατινική Αμερική, όπως οι Τουπαμάρος, οι Ερυθρές Ταξιαρχίες, τα μέλη της RAF, της Action Direct ή τα μέλη ένοπλων οργανώσεων στην Τουρκία. Το αντίτιμο που πληρώσανε ήταν θάνατοι σε ένοπλες συμπλοκές, θάνατοι από απεργίες πείνας μέσα στη φυλακή και πολύχρονες καταδίκες.

Ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα είχα ανέκαθεν υπόψη μου ότι το αντίτιμο των επιλογών μου είναι ή μια πολύχρονη βαριά καταδίκη στη φυλακή, πράγμα που υφίσταμαι ήδη, ή ο θάνατος σε μια συμπλοκή με τα σκυλιά του κράτους. Άλλωστε στο Μοναστηράκι θα μπορούσα να είχα σκοτωθεί. Ήταν κάτι που γνώριζα ότι θα μπορούσε να συμβεί. Το κόστος και οι συνέπειες του αγώνα για την ανατροπή και την επανάσταση δεν σημαίνει ότι πρέπει να παραιτηθούμε. Ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν γίνεται. Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ότι το αντίτιμο σε μια επιλογή έχει διπλή όψη: για παράδειγμα και ο εχθρός έχει πληρώσει βαρύ κόστος αφού αρκετοί μπάτσοι έχουν σκοτωθεί από τις ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις, πληρώνοντας την επιλογή τους να είναι τα σκυλιά των αφεντικών. Το ίδιο ισχύει για πολιτικούς, δικαστές, για μεγαλοεπιχειρηματίες. Αυτό είχα επικαλεστεί στη δίκη της οργάνωσης υπερασπιζόμενος την επίθεση με καλάσνικοφ του Επαναστατικού Αγώνα στους τρεις αστυνομικούς των MAT στα Εξάρχεια, τον Ιανουάριο του 2009, που έγινε ως αντίποινα για τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και είχε ως αποτέλεσμα τον βαρύ τραυματισμό του Αδαμάντιου Μαντζούνη.

Ο Μαντζούνης πλήρωσε το αντίτιμο του να γίνει αστυνομικός των MAT και από τότε δεν υπηρετεί στην αστυνομία. Γι' αυτό στον αντίποδα όσων ισχυρίζονται ότι η ένοπλη δράση οξύνει την καταστολή απαντώ ότι οι επιθέσεις από ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις κατά των δυνάμεων καταστολής λειτουργούν ανασταλτικά ως προς την ένταση της αστυνομικής βίας. Αντίθετα, η έλλειψη της ένοπλης δράσης και κατ' επέκταση η μη ύπαρξη απειλής για αντίποινα αποχαλινώνει περισσότερο τη δράση των κατασταλτικών δυνάμεων.

Όποιος νομίζει ότι είναι αγωνιστής ή αναρχικός και θεωρεί ότι πρέπει να δρα στα όρια της νομιμότητας καλύτερα να ενταχθεί σε ένα νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα, να ενταχθεί στο σύστημα και να μην το παίζει αγωνιστής ή επαναστάτης ή αναρχικός. Το να προκαλούμε την αντίδραση του κράτους όταν αγωνιζόμαστε είναι κάτι φυσιολογικό. Περισσότερο θα πρέπει να ανησυχούμε όταν δεν προκαλούμε την καταστολή γιατί μάλλον δεν βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, αφού δεν θεωρούμαστε επικίνδυνοι από τον εχθρό.

- Το 2012, κι ενώ συνεχιζόταν η δίκη του Επαναστατικού Αγώνα, εσύ και η Πόλα Ρούπα παραβιάσατε τους περιοριστικούς όρους και επιλέξατε την παρανομία. Γιατί;

Το να περάσουμε στην παρανομία ήταν κάτι προαποφασισμένο από τη στιγμή που αποφυλακιστήκαμε λόγω παρέλευσης του 18μηνου. Γνωρίζαμε ότι θα καταδικαστούμε σε 25 χρόνια κάθειρξη και αυτό δεν ήμασταν διατεθειμένοι να το αποδεχτούμε παθητικά. Τη χρονική στιγμή που επιλέξαμε να περάσουμε στην παρανομία είχε τελειώσει το στάδιο της διαδικασίας της δίκης όπου εξετάζονται οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου σε σχέση με τις ενέργειες της οργάνωσης. Το διάστημα αυτό δώσαμε μια πολύμηνη μάχη όπου υπερασπιστήκαμε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης μία προς μία, μένοντας εκεί για να μετατρέψουμε τη δίκη μας σε ένα βήμα για την υπεράσπιση του Επαναστατικού Αγώνα, της ένοπλης δράσης και της κοινωνικής επανάστασης. Δεν αρκεστήκαμε να τοποθετηθούμε πολιτικά στο τέλος της δίκης, στο στάδιο όπου απαιτείται η απολογία των κατηγορουμένων, αλλά τοποθετηθήκαμε πολιτικά για όλες τις ενέργειες από την αρχή. Επιλέξαμε την παρανομία για το αυτονόητο: Για να είμαστε ελεύθεροι, για να συνεχίσουμε τον ένοπλο αγώνα, για να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την αναγκαιότητα της κοινωνικής επανάστασης, για την αναγκαιότητα της ένοπλης προλεταριακής και λαϊκής αντεπίθεσης ενάντια στο καθεστώς των μνημονίων, της τρόικας, του ΔΝΤ, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ενάντια στην πιο άγρια επίθεση του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου. Επιλέξαμε την παρανομία για να συνεχίσουμε τον αγώνα για την ανατροπή του κεφαλαίου και του κράτους, για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό και την Αναρχία. Σημαντικό ρόλο στην επιλογή μας να περάσουμε στην παρανομία ήταν και ότι θέλαμε να μεγαλώσουμε το παιδί μας χωρίς να μας βλέπει πίσω από τα σίδερα. Μέσα στα πλαίσια αυτά έγινε η επαναδραστηριοποίηση του Επαναστατικού Αγώνα με την επίθεση στις 10 Απριλίου 2014 στο κτίριο της Διεύθυνσης Εποπτείας της Τράπεζας της Ελλάδος στην οδό Αμερικής, όπου στεγάζεται και ο μόνιμος αντιπρόσωπος του ΔΝΤ στην Ελλάδα. Ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη για την ενέργεια αυτή.

- Στο Μοναστηράκι, για να αποφύγεις τη σύλληψη, άνοιξες πυρ μέσα σε ένα πλήθος από ανυποψίαστους πολίτες. Το αποτέλεσμα ήταν να τραυματιστούν ελαφρά δύο τουρίστες. Τι έχεις να πεις γι' αυτό;

Κατ' αρχήν λυπάμαι που τραυματίστηκαν έστω και ελαφρά οι δύο τουρίστες. Το να πληγούν άσχετοι πολίτες με κάθε τρόπο ήταν κάτι που αποφύγαμε επιμελώς στον Επαναστατικό Αγώνα και αυτό αποδείχθηκε στη δίκη της οργάνωσης όπου κατηγορούμασταν ότι με τις βομβιστικές επιθέσεις θέσαμε σε κίνδυνο αδιακρίτως ανθρώπινες

ζωές. Μετά από πολύμηνη μάχη το δικαστήριο αποδέχτηκε σε μεγάλο βαθμό αρκετούς από τους ισχυρισμούς μας, όπως το γεγονός ότι οι περισσότερες απόπειρες ανθρωποκτονιών έπесαν και έμειναν μόνο εκείνες που αφορούσαν τους τρεις αστυνομικούς των ΜΑΤ στα Εξάρχεια το 2009, που πυροβολήθηκαν από την οργάνωση ως αιματηρά αντίποινα για τη δολοφονία Γρηγορόπουλου.

Στην περίπτωση του Βουλγαράκη αποδέχτηκε ότι η απόπειρα εκτέλεσης του συγκεκριμένου καθάρματος ματαιώθηκε επειδή υπήρχε κίνδυνος να ανακαλυφθεί η βόμβα η οποία πυροδοτήθηκε τελικά σε χρόνο που δεν κινδύνευαν διερχόμενοι πολίτες, ούτε καν ο αστυνομικός του ΤΕΕΜ που βρισκόταν κοντά. Στην υπόθεση της επίθεσης στο υπουργείο Οικονομίας στο Σύνταγμα όπου υπήρχαν μικροτραυματισμοί πολιτών, το δικαστήριο έλαβε υπόψη ότι η αστυνομία, παρά τα δύο προειδοποιητικά τηλεφωνήματα, δεν απέκλεισε τον χώρο και έθεσε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές, και μάλιστα μια γυναίκα που τραυματίστηκε έλαβε αποζημίωση από το Δημόσιο γι' αυτόν τον λόγο, ενώ κάποιοι αστυνομικοί του κέντρου άμεσης δράσης τιμωρήθηκαν με πρόστιμα για λανθασμένους χειρισμούς στο ζήτημα αυτό, αφού η αστυνομία παραδέχτηκε τελικά ότι η υπηρεσία έθεσε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές.

Υπάρχουν εκθέσεις της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ελλάδα που αναφέρουν ότι τα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα ρισκάρουν πολύ στις ενέργειές τους για να μην πληγούν πολίτες. Η ίδια η ιστορία αποδεικνύει ότι πάντα λαμβάναμε μέτρα και δεν αδιαφορούσαμε για τις ζωές πολιτών ασχέτως με τον στόχο. Στο Μοναστηράκι, όπως λέει και η ίδια η δικογραφία, οι τραυματισμοί των δύο τουριστών έγιναν από θραύσματα και όχι απευθείας από τις βολίδες του όπλου. Τα τραύματα των δύο ανθρώπων αυτών ήταν στο πόδι, πράγμα που σημαίνει ότι οι πυροβολισμοί ήταν χαμηλά. Άρα δεν στόχευα καν αυτούς τους ανθρώπους. Πώς γίνεται τώρα να κατηγορούμαι για απόπειρες ανθρωποκτονιών αυτών των ανθρώπων με το σκεπτικό ότι αποδεχόμουν το ενδεχόμενο να σκοτωθούν πολίτες; Εδώ περισσεύει η υποκρισία. Σε τρεις υποθέσεις των ενεργειών μας η αστυνομία έθεσε σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές.

Μία φορά στο Σύνταγμα, στο υπουργείο Οικονομίας, όπου με την ηλιθιότητά τους δεν απέκλεισαν τον χώρο. Μία φορά στο υπουργείο Απασχόλησης όπου ο ειδικός φρουρός του χώρου διέταξε άστεγο πολίτη να μεταφέρει το σακίδιο με τη βόμβα από την είσοδο του υπουργείου λίγα μέτρα παραπέρα.

Η τρίτη περίπτωση ήταν στο Χρηματιστήριο, όπου η αστυνομία δεν ειδοποίησε καν κάποιους φύλακες γειτονικών κτιρίων να φύγουν.

Υπάρχει όμως και μια άλλη περίπτωση όπου οι αστυνομικοί έχουν σκοτώσει λάθος άνθρωπο σε επιχείρηση σύλληψης παρανόμου και δεν υπήρξε καμία συνέπεια. Τον Φλεβάρη του 2010 σε επιχείρηση σύλληψης του Μαριάν Κόλα στον Βύρωνα, οι αστυνομικοί σκότωσαν με 9 σφαίρες έναν άσχετο, τον Νικόλα Τόντι. Κανένας δεν κατηγορήθηκε για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Και ο τότε υπουργός Δημοσίας Τάξης Χρυσοχοϊδης είχε δηλώσει ότι μπορεί να αφαιρέθηκε μια ανθρώπινη ζωή, αλλά το σημαντικό είναι ότι συνελήφθησαν δύο κακοποιοί. Εδώ περισσεύει η υποκρισία για την αξία της ανθρώπινης ζωής. Οι αστυνομικοί πρωτίστως ενδιαφέρονται για τη ζωή των αφεντικών τους που προστατεύουν και των συναδέλφων τους.

Το ίδιο ισχύει για τους πολιτικούς, τους αξιωματούχους του κράτους και τους καπιταλιστές οι οποίοι ενδιαφέρονται μόνο για τη ζωή των ταξικά ομοίων τους, ενώ τη ζωή την έχουν γραμμένη στα παλιά τους τα παπούτσια. Έχουν το θράσος να με κατηγορούν για απόπειρες ανθρωποκτονίας αυτοί που με την πολιτική κοινωνικής γενοκτονίας που εφαρμόζουν ευθύνονται για μαζικούς θανάτους, για 4.000 αυτοκτονίες, για θανάτους ανθρώπων από τις ελλείψεις στα νοσοκομεία, ευθύνονται για ανθρώπους που ψάχνουν στα σκουπίδια για να φάνε, ευθύνονται για εκατομμύρια ανέργους, ευθύνονται για την εξαθλίωση ενός ολόκληρου λαού.

- Γιατί ήθελες να φύγεις εσπευσμένα από τον «Ευαγγελισμό»;

Οι συνθήκες νοσηλείας στον «Ευαγγελισμό» προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Βρισκόμουν όλο το 24ωρο σε ένα δωμάτιο-κελί με τους κουκουλοφόρους της Αντιτρομοκρατικής γύρω από το κρεβάτι μου, το φως ήταν αναμμένο όλο το 24ωρο, φυσικά για λόγους ασφαλείας. Για λόγους ασφαλείας φυσικά, όταν μου έβγαλαν τον καθετήρα, επιχείρησαν, με άνωθεν εντολές όπως μου είπε ο επικεφαλής αστυνομικός, να με καθηλώσουν στο κρεβάτι δένοντάς το αριστερό μου χέρι με χειροπέδες. Αντέδρασα ξηλώνοντας τους ορούς με την αντιβίωση και είπα στους γιατρούς ότι δεν θα δεχτώ καμία αγωγή και θα αρχίσω απεργία πείνας. Για να πάω τουαλέτα έπρεπε η πόρτα της τουαλέτας να είναι ορθάνοιχτη, πάλι φυσικά για λόγους ασφαλείας, για να μπορούν να επιτηρούν οι κουκουλοφόροι. Να προσθέσω βέβαια ότι οι εξετάσεις πριν μου χειρουργήσουν το χέρι έγιναν παρουσία κουκουλοφόρων της ΕΚΑΜ, αλλά και στο χειρουργείο, πριν μου χορηγήσουν την ολική αναισθησία, παρατήρησα ότι οι αστυνομικοί είχαν ντυθεί με ιατρικές φόρμες και θα παρευρίσκονταν όταν με χειρουργούσαν, πάλι φυσικά με την επίκληση λόγων ασφαλείας. Υπό αυτές τις συνθήκες προτίμησα να επισπεύσω τη μεταγωγή στο νοσοκομείο κρατουμένων των φυλακών Κορυδαλλού. Να προσθέσω ότι και στο νοσοκομείο κρατουμένων εφαρμόσαν καθεστώς απομόνωσης κατά παράβαση του ίδιου του σωφρονιστικού κώδικα που υποτίθεται ότι έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν. Για δύο μέρες με είχαν κλεισμένο σε κελί, σε απομόνωση, ώσπου να αποφανθεί η διευθύντρια και το συμβούλιο της φυλακής σε τι καθεστώς θα με κρατούσαν. Τελικά, αποφάσισαν ότι θα βγαίνω 4 ώρες έξω από το κελί σε ένα διάδρομο όχι μεγαλύτερο των 10 μέτρων όπου είχα πρόσβαση σε τηλέφωνο, όμως συνέχιζα να είμαι σε καθεστώς απομόνωσης αφού δεν μπορούσα να έρθω σε επαφή με άλλους κρατούμενους, ενώ μου είχαν απαγορεύσει τον προαυλισμό τον οποίο κάθε κρατούμενος δικαιούται.

- Θεωρείς ότι ο Επαναστατικός Αγώνας έχει ερείσματα στην κοινωνία;

Πιστεύω ότι αν μια ένοπλη επαναστατική οργάνωση έχει μια τέτοια δράση που έχει ως αιχμή τα προβλήματα του λαού και της κοινωνίας, εφόσον οι ενέργειές της στρέφονται κατά των καταπιεστών και των εκμεταλλευτών του λαού, κατά αυτών που τον ληστεύουν, τον εξαθλιώνουν και τον δολοφονούν, τότε είναι λογικό παρά την πλύση

εγκεφάλου που κάνουν τα ΜΜΕ παρουσιάζοντας τα μέλη των ένοπλων οργανώσεων ως αντικοινωνικά και εγκληματικά τέρατα ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας να επικροτεί τις ενέργειες των αντάρτικων οργανώσεων. Επειδή λοιπόν η δράση του Επαναστατικού Αγώνα έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, πιστεύω ότι ναι, έχει ερείσματα στην κοινωνία.

Πιστεύω ότι πολλοί θα ήταν διατεθειμένοι στις σημερινές συνθήκες να πάρουν τα όπλα, να πάρουν τα καλάσνικοφ και να ξεκαθαρίσουν τους δήμευς του λαού. Όμως γι' αυτό χρειάζεται ένα επαναστατικό κίνημα για να τους οργανώσει. Το ότι ο Επαναστατικός Αγώνας έχει έρεισμα αποδεικνύεται από το ότι το κράτος μάς έχει επικηρύξει με 2 εκατ. ευρώ, ένα για μένα και ένα για τη συντρόφισσα Πόλα Ρούπα. Αν το κράτος είχε την καθολική συναίνεση και είχε κατορθώσει να πείσει ότι η δράση μας στρέφεται κατά της κοινωνίας και των εργαζομένων, δεν θα χρειαζόταν να καταφύγει στο ποταπό μέτρο της επικήρυξης, δηλαδή της επί χρήμασι κατάδοσης, αλλά θα στηριζόταν στην εθελοντική, και με αίσθημα κοινωνικής τάχα ευθύνης, κατάδοση. Το πόσο ποταπό και απεχθές είναι να είναι κάποιος ρουφιάνος και μάλιστα επί πληρωμή αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ακόμα και οι Γερμανοί πριν αποχωρήσουν το 1944 από την Αθήνα εκτέλεσαν όλους τους διερμηνείς και τους πληροφοριοδότες τους.

Το ποιος έχει κοινωνικό έρεισμα αποδεικνύεται από το γεγονός ότι εγώ, ο Μαζιώτης, ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, μπορώ να κυκλοφορήσω στον δρόμο και στην κοινωνία όπως έγινε όταν αποφυλακιστήκαμε το 2011 και όλος ο κόσμος μάς ήξερε. Ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Παπανδρέου, οι υπουργοί των μνημονιακών κυβερνήσεων, οι βουλευτές που ψήφισαν τα μνημόνια και όλα τα αντιλαϊκά μέτρα μπορούν να κυκλοφορήσουν στον δρόμο χωρίς ένοπλη συνοδεία και σωματοφύλακες;

- Αν είχες την ευκαιρία να στείλεις ένα μήνυμα στην Πόλα, τι θα της έλεγες;

Θα της έλεγα ότι είμαι καλά και με ηθικό ακμαίο, να μείνει ελεύθερη να μεγαλώσει τον γιο μας και ότι παρά τις απώλειες, ο αγώνας συνεχίζεται.

(Η συνέχεια της συνέντευξης στην τελευταία σελίδα)

Η συνέντευξη δόθηκε στην δημοσιογράφο Κατερίνα Κατή της Εφημερίδας των Συντακτών. Δημοσιεύτηκε στις 14/8/2014 πετσοκομμένη, λόγω περιορισμένου χώρου. Στο ηλεκτρονικό site αναρτήθηκε χωρίς περικοπές και την παραθέτουμε

στα πεταχτά...στα πεταχτά...στα πεταχτά...στα πεταχτά...στα πεταχτά...στα πεταχτά...στα πεταχτά ...

☛ Η καταζητούμενη και επικηρυγμένη με 1.000.000 ευρώ, συντρόφισσα Πόλα Ρούπα με επιστολή της στο Indymedia δηλώνει: “Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι. Δεν θα τους κάνω την χάρη, ας έρθουν να με πιάσουν”. ☛ Την 1η Αυγούστου πέντε χρυσαυγίτες επιτέθηκαν στον Σ. Μ. 34 χρονών από το Πακιστάν με σιδερογορθιές. Νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό με μώλωπες και ράμματα στο πρόσωπο, με σπασμένο σαγόνι και δόντια. Χρειάζεται να κάνει εγχείρηση. “Κάθε μέρα μου λένε αύριο” δηλώνει ο ίδιος. Τελικά τον ενημέρωσαν ότι η εγχείρηση θα γίνει στο τέλος του μήνα!

☛ Στις 14 και 15 Αυγούστου, ομάδα χρυσαυγιτών, προκάλεσε φθορές στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά (ΑΣΜΠ) στην Παλιά Κοκκινιά και προσπάθησαν να πάρουν ηλεκτρονικό υλικό του σχολείου. Πριν φύγουν, έγραψαν στους τοίχους συνθήματα με υπογραφή “Χρυσή Αυγή – Μέτωπο Νεολαίας. ☛ 4η Αυγούστου 1936: Δικτατορία Ιωάννη Μεταξά. – Γιατί χαίρεται ο κόσμος και χαμογελάει πατέρα; ☛ Η κυβέρνηση έδωσε το πράσινο φως για εφόδους εφοριακών στα σπίτια όσων χρωστούν στο δημόσιο, με δικαίωμα κατάσχεσης πολύτιμων αντικειμένων. Η επιλογή θα ανήκει αποκλειστικά και μόνο στα εκάστοτε αρπακτικά του ΣΔΟΕ. ☛ Μίλησε κανείς για παραβίαση οικογενειακού ασύλου; ☛ Εμπολα, ή ιός του Δυτικού Νείλου, ή απλώς, αιμορραγικός πυρετός (ένας από τους αιμορραγικούς ιούς), γνωστός πάνω από πενήντα χρόνια, ήρθε η ώρα του να καταπολεμηθεί. Βλέπετε τι κάνουν τα συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών και τα πολεμοκαπηλικά παιχνίδια των υπερδυνάμεων; ☛ 13 Αυγούστου: 88α γενέθλια του Φιντέλ Κάστρο. Είναι καλά στην υγεία του αλλά αρκετά εξασθενημένος. ☛ 14 Αυγούστου 1954: Εξήντα χρόνια από την προδοσία και την δολοφονία του Νίκου Πλουμιδίδη. Η υποτιθέμενη αποκατάστασή του, το 1958, με μια ολιγόλογη απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ (αναφέρονται επίσης τα ονόματα του Γιώργη Σιάντου και του Κώστα Καραγιώργη), που για έτη πολλά, δεν το γνώριζε η βάση, αλλά παρέμεινε εν γνώσει μόνο της κομματικής ηγεσίας! ☛ 17 Αυγούστου 1944: Εβδομήντα χρόνια από το Μπλόκο της Κοκκινιάς. ☛ Λωρίδα της Γάζας: Η γενοκτονία των Παλαιστινίων συνεχίζεται. Οι νεκροί ξεπερνούν τους 2.000 αμάχους, οι περισσότεροι είναι μικρά παιδιά. Για μακροχρόνιο πόλεμο κάνει λόγο η Χαμάς Με χειρσαία επιχείρηση τουλάχιστον ενός χρόνου απειλεί ο Νετανιάχου. Κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων στο Κάιρο, μεταξύ Παλαιστινίων και Ισραηλινών αξιωματούχων, ο εκπρόσωπος της Χαμάς, Φάουζι Μπαρχούμ, δήλωσε στο BBC: “Εάν ο Νετανιάχου δεν καταλαβαίνει την γλώσσα της πολιτικής στο Κάιρο, γνωρίζουμε, πως θα τον κάνουμε να καταλάβει”. Αίγυπτος και Σαουδική Αραβία προσπαθούν με κάθε μέσο να προωθήσουν τον αμερικανόδουλο Μαχμούτ Αμπάς και να απομονώσουν την Χαμάς. ☛ 6 Αυγούστου 1945: Ρίψη της πρώτης ατομικής βόμβας στην Χιροσίμα. Παρότι η Ιαπωνία στρατηγικά είχε ηττηθεί, οι ΗΠΑ άνθρωποι στις 9 Αυγούστου ρίχνουν και δεύτερη ατομική βόμβα στο Ναγκασάκι. ☛ Ο Ταγίλ Ερντογάν είναι ο πρώτος εκλεγμένος

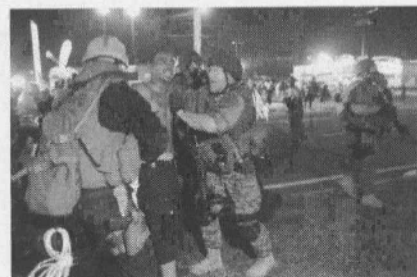
Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξη μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

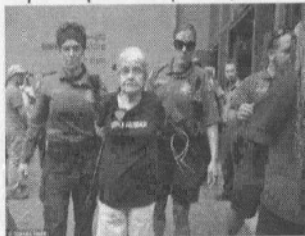
από τον λαό πρόεδρος της Δημοκρατίας. Την δολοφονία του 15χρονου Berkin Elvan την ξεχάσανε! Πόσους πρέπει να δολοφονήσει ακόμα; ☹ Τα 2.000.000 έφτασαν οι άνεργοι. Το 25% του λαού βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας. Και η κυβέρνηση παίρνει μέτρα! Αυξάνει κατά 25% τους μισθούς των δικαστικών από τον Σεπτέμβριο. Κατώτατος μισθός δικαστικού 2.500 ευρώ τον μήνα. ☹ Νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και επιβολή άγριας φορολογίας! ☹ Σχολικοί φύλακες, καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, ακόμα περιμένουν επαναπρόσληψη. Για την ώρα, μόνο ξύλο από τα ΜΑΤ έχει! ☹ Κατά 30% μειώθηκε η παραγωγή ελληνικής ξυλείας το πρώτο 5μηνο του 2014. Η οικοδομή, η μεταλλουργία, οι ιχθυοκαλλιέργειες, η κλωστοϋφαντουργία και η τσιμεντοβιομηχανία έχουν παραλύσει. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ (Ελληνική Στατιστική Αρχή) το ΑΕΠ, έχει μειωθεί πάνω από 25% την τελευταία εξαετία. Έχουμε πάντως πρωτογενές πλεόνασμα! Είναι κι αυτό μια παρηγοριά! ☹ Ουκρανία: Γόρδιος δεσμός ή δεύτερο Κόσσοβο; Νέος πρωθυπουργός, ο αμερικανόδουλος Αρσένι Γιάτσενιουκ. Συνεργάζεται στενά με τους **φασίστες του “Δεξιού Τομέα”**, οι οποίοι συμμετέχουν ενεργά στις επιχειρήσεις, κατά των ρωσσόφωνων, εμφανιζόμενοι ως μέρος της Εθνικής Φρουράς. – 13 Αυγούστου: Σε ενέδρα των ρωσσόφωνων, λίγο έξω από το Ντονέσκ, σκοτώθηκαν 12 μέλη της **“Ταξιαρχίας Εθελοντών του Ντονμπάς”** (η οποία αποτελείται από νεοναζιστές από την Ουκρανία και άλλες χώρες) και αιχμαλωτίστηκε άγνωστος αριθμός συμμαχητών τους, μέλη του “Δεξιού Τομέα”. – 18 Αυγούστου: Αυτοκινητοπομπή λεωφορείων που μετέφεραν πρόσφυγες από την πόλη Λουγκάνσκ στην Ανατολική Ουκρανία χτυπήθηκε από πύραυλο. Πολλά τα θύματα, κυρίως γυναικόπαιδα. Το Κίεβο απέδωσε την ευθύνη στους ρωσσόφωνους. Ο λεγόμενος πρωθυπουργός της αυτοανακηρυχθείσας “Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονέσκ” Αλεξάντερ Ζαχαρτσένκο δήλωσε: “Πρόκειται για παραπληροφόρηση και καμία αυτοκινητοπομπή με πρόσφυγες δεν χτυπήθηκε από τις δυνάμεις αυτοάμυνας των “Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονέσκ και του Λουγκάνσκ”. Ο αντιπρόεδρος του Ντονέσκ, Αντρέϊ Πούργκιν προσθέτει: “Οι ίδιοι οι Ουκρανοί βομβαρδίζουν διαρκώς τον δρόμο με αεροπλάνα και πυραύλους “Γκραντ”. Φαίνεται πως σκότωσαν τώρα περισσότερους αμάχους, όπως κάνουν επί μήνες τώρα”. ☹ Στο Σεντ Λιούις του Μισούρι που ανήκει το προάστιο του Φέργκιουσον, στις 9 Αυγούστου ο λευκός μπάτσος Ντάρνεν Ουίλσον δολοφονεί τον 18χρονο άοπλο Αφροαμερικανό Μάικλ Μπράουν. Η τοπική μπατσία εμφάνισε τον Μπράουν, ως ύποπτο κλοπής μερικών πακέτων

πούρων. Δέκα μέρες μετά την δολοφονία, οι διαδηλώσεις διαμαρτυρίας, οι συγκρούσεις με τους μπάτσους, οι ξυλοδαρμοί, η χρήση όπλων και απαγορευμένων τοξικών αερίων, οι συλλήψεις, η ασύδοτη βία και ο ρατσισμός των μπάτσων, συνεχίζονται σε καθημερινή βάση, παρά την απαγόρευση κυκλοφορίας στους δρόμους της πόλης και την προσπάθεια του Ομπάμα να διορίσει τον ντόπιο Αφροαμερικανό, Ρον Τζόνσον, ως επί κεφαλή των πολιτειακών αστυνομικών δυνάμεων. – Από τους 53 μπάτσους του τμήματος του Φέργκιουσον, τρεις είναι μαύροι, δύο ανήκουν σε άλλες μειονότητες, 45 είναι λευκοί και ανάμεσά τους τρεις μπατσίνες. – Ο κυβερνήτης του Μισούρι, Τζέι Νίξον διέταξε την ανάπτυξη της **Εθνοφρουράς**, για την αποκατάσταση της τάξης. Τα στοιχεία που δόθηκαν κατά την συνέντευξη του δικηγόρου και του ιατροδικαστή της οικογένειας,

αποκαλύπτουν την εν ψυχρώ εκτέλεση του Μπράουν από τον δολοφόνο μπάτσο και ρατσιστή – χτυπήθηκε τέσσερις φορές στο δεξί χέρι και δύο στο κεφάλι. Ο ομοσπονδιακός υπουργός δικαιοσύνης Έρικ Χόλντερ, αμφισβήτησε το πόρισμα και διέταξε νέα νεκροψία από ανεξάρτητο ομοσπονδιακό ιατροδικαστή. Στις 17 Αυγούστου το παράρτημα της **ρατσιστικής φασιστικής οργάνωσης “Κου Κλουξ Κλαν”** στην Νότια Καρολίνα, με ανακοίνωσή του, συγχαίρει τον “λευκό ήρωα αστυνομικό που ξέκανε τον μαύρο αλήτη” και προτρέπει τα μέλη της να συμμετάσχουν σε έρανο για την οικονομική του ενίσχυση! ☹ 19 Αυγούστου: Στο Σεντ Λιούις λίγα μόλις χιλιόμετρα από το Φέργκιουσον και δεύτερος αφροαμερικανός, ο 25 χρονος Κατζιέμε Πάουελ, έπεσε νεκρός από πυρά μπάτσων. Ο επί κεφαλής των δυνάμεων καταστολής, έσπευσε να διαχωρίσει τα δύο γεγονότα, τονίζοντας πως σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες το θύμα σε έξαλλη κατάσταση φώναζε σε δύο μπάτσους, “πυροβολήστε με τώρα, σκοτώστε με τώρα”. – Μήπως τους εκλιπαρούσε κιόλας; – Η ειρωνεία είναι, ότι λίγο πριν την δολοφονία, ενώ ο Ομπάμα ζητούσε από τους διαδηλωτές να παραμείνουν ήρεμοι, μέλη της Εθνοφρουράς,

οδηγούσαν με χειροπέδες στις κλούβες 31 διαδηλωτές, έναν φωτορεπόρτερ του πρακτορείου “Γκέτι” και δύο Γερμανούς δημοσιογράφους απεσταλμένους της εφημερίδας “Die Welt”. Από την λύσσα τους δεν γλίτωσε ούτε η **90χρονη Εβραία Χάιντι Επστάιν, επιζώσα του Ολοκαυτώματος**. ☹ 7 Αυγούστου: Στα προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, ο ιρανός Α.Ν 28 ετών, δέχτηκε επίθεση από τρεις φασίστες. Τον μαχαίρωσαν δώδεκα φορές με κοπίδι που κόβουν τις μοκέτες. Οι γιατροί για να κλείσουν τις πληγές, έκαναν εξήντα συρραφές. Όπως καταγγέλλει ο ίδιος, “**ένας καθόταν πάνω στη κοιλιά μου κι ο άλλος με χτυπούσε. Με χτύπησαν πάρα πολύ κι όταν κατάλαβα ότι θέλουν να με σκοτώσουν έβαλα το χέρι**

μου στο λαιμό και στο

πρόσωπο. Δεν ήταν κλέφτες. Είχα πάνω μου λεφτά και κινητό αλλά δεν μου τα πήραν. Είδα τα πρόσωπά τους

*****

ΖΗΤΗΝ ΑΓΓΛΟΠΛΟΥΣ ΝΕΟΕΚΚΛΕΓΧΗΣ ΠΡΟΞΟΡΟΣ ΑΘ-ΖΗΤΟΙ ΠΡΟΟΠΛΑΣΕΙ ΑΠΕΓΓΝΩΜΕΝΑ (ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΤΟΧΩΣ) ΝΑ ΠΡΟΩΠΗΣΟΕΙ ΤΑ

συμφέροντα των ΗΠΑ – Ισραήλ, “εξουδετερώνοντας” τους Αδελφούς Μουσουλμάνους (δεν τους έχουν βαφτίσει ακόμη “Τζιχαντιστές”), εξασφαλίζοντας την οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ προς την στρατιωτική του μηχανή και παράλληλα διοργανώνοντας “ειρηνευτικές” συνομιλίες μεταξύ Ισραήλ, Αμπάς και Χαμάς κατά τις οποίες, η Χαμάς είναι ριγμένη από χέρι. Αντίθετα τα ελεγχόμενα από τον στρατό αιγυπτιακά ΜΜΕ δεν διστάζουν να βαφτίζουν “τζιχαντιστές” τους αντιπάλους του κατοχικού καθεστώτος της Λιβύης, οι οποίοι μέχρι πρόσφατα ήταν απλώς μικρο-φύλαρχοι και οπαδοί του δικτάτορα, δηλαδή του Καντάφι όπως τον αποκαλούσαν επί δεκαετίες, εκλιπαρούντες την οικονομική βοήθεια του, οι ΗΠΑνθρωποι και οι δυτικοευρωπαϊκές μαριονέτες τους. Φυσικά, για το τι συμβαίνει στην Τυνησία, την Αλγερία και το Μαρόκο, το Reuters και τ’ άλλα ΗΠΑτζήδικα ΜΜΕ τηρούν σιγήν ιχθύος! Το ερώτημα που εύλογα προκύπτει, δεν είναι το ποιοι είναι ή δεν είναι “τζιχαντιστές”, αλλά το γιατί εφευρέθηκε και προβάλλεται ο όρος με τέτοια λύσσα. Όποιοι παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις εύκολα καταλαβαίνουν πως τα γεγονότα της Μ. Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής, δεν αποτελούν παρά προπέτασμα καπνού που καλύπτει τις προετοιμασίες των ΗΠΑ για μια επίθεση στην Ρωσία και την Κίνα. Όσο για την εμφάνιση των “τζιχαντιστών” στις μητροπόλεις του ιμπεριαλισμού (Λονδίνο, Ουάσιγκτον, Νέα Υόρκη αλλά και – σε πολύ μικρότερο βαθμό – Μόσχα...) αυτή δεν προοιωνίζει παρά τα σχέδια πάταξης, των πάσης φύσεως εχθρών που προκαλεί το σοσιαλ-καπιταλιστρικό σύστημα.

“Το αίμα των απίστων (αράβων) στους δρόμους έφτανε μέχρι τα γόνατα των αλόγων μας καθώς μπαίναμε στην Ιερουσαλήμ”. (Χρονικό της “απελευθέρωσης” των Αγίων Τόπων από τους σταυροφόρους το 1099). Το είχαν άραγε υπόψιν τους οι 38 βουλευτές της Ν.Δ που μίλησαν για την γενοκτονία των “χριστιανών της Ανατολής”;

*****

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΤΥΠΟ

Παιδιά με καρκίνο στην Φουκουσίμα... Μελέτη για τις συνέπειες της ραδιενέργειας, που έγινε όταν σημειώθηκε η πυρηνική καταστροφή στην Φουκουσίμα, έδειξε ότι 103 παιδιά και έφηβοι στην περιοχή, ηλικίας κάτω των 18 ετών την στιγμή του δυστυχήματος, ανέπτυξαν καρκίνο του θυροειδούς, όμως η σχέση των κρουσμάτων αυτών με το δυστύχημα δεν έχει ακόμη επαληθευτεί. Έγιναν εξετάσεις σε περίπου 300.000 νέους στην επαρχία Φουκουσίμα, στην βορειοανατολική Ιαπωνία, από μια επιτροπή η οποία παρακολουθεί την υγεία των κατοίκων της. Ο αριθμός των κρουσμάτων καρκίνου που επαληθεύτηκαν με χειρουργικές επεμβάσεις ανέρχεται στα 57. Υπάρχουν άλλες 46 περιπτώσεις που οι γιατροί δεν δηλώνουν ακόμη βέβαιοι 100% αλλά εκτιμάται πως η πιθανότητα να έχουν αναπτυχθεί κακοήθεις νεοπλασίες είναι πολύ μεγάλη. Η αναλογία των παιδιών στην επαρχία Φουκουσίμα που πλήττονται είναι της τάξης των 30 ανά 100.000, αλλά δεν υπάρχουν στοιχεία αναφοράς για την περιοχή, κάτι που αποτρέπει την ασφαλή εξαγωγή του συμπεράσματος ότι η αύξηση των κρουσμάτων καρκίνου οφείλεται στο πυρηνικό δυστύχημα του Μαρτίου του 2011. Οι ειδικοί που έχουν διορίσει οι Αρχές στην επαρχία τείνουν να θεωρηθούν ότι τα κρούσματα δεν συνδέονται άμεσα με την καταστροφή. Όμως οι γονείς των παιδιών που προσβλήθηκαν από καρκίνο δυσκολεύονται να μην πιστέψουν πως η αιτία είναι η έκθεσή τους στην ακτινοβολία (κυρίως ραδιενεργού 131) τις πρώτες ημέρες μετά την καταστροφή.

ΧΑΡΑΥΓΗ 27 Αυγούστου 2014

Κεντρικές Φυλακές Κύπρου Η 7η αυτοκτονία, η νέα απόπειρα αυτοκτονίας που σημειώθηκε χθες το απόγευμα, οι πολλές απόπειρες αυτοκτονίας και οι βιασμοί των προηγούμενων μηνών, δεν είναι ακόμη αρκετά για να πεισθεί ο υπουργός “Δικαιοσύνης” και “Δημόσιας Τάξης”, Ιωνάς Νικολάου, θεωρεί ότι τα μέτρα λειτουργούν πολύ καλά και ότι πρόκειται για ένα μεμονωμένο περιστατικό. Όσο για τη νέα πτέρυγα 10, που θα στέγαζε πάνω από 40 φυλακισμένους ψυχικά ασθενείς, είναι ακόμα εκτός λειτουργίας. Ένας 40χρονος αλλοδαπός κατάδικος αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει. Οδηγήθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο και κατόπιν συστάσεων των γιατρών οδηγήθηκε στο ψυχιατρείο. Ο 26χρονος ισοβίτης, Α. Σπύρου, βρέθηκε κρεμασμένος στο κελί του. Τρεις δεσμοφύλακες συνελήφθησαν, μετά την αυτοψία που διενήργησε ο ιατροδικαστής Νικόλας Χαραλάμπους και απορρίπτει τον ισχυρισμό των δεσμοφυλάκων ότι κατά τον πρωινό έλεγχο στις 6.15 π.μ., ο Σπύρου ήταν ζωντανός. Σύμφωνα με τον ιατροδικαστή, ο Σπύρου ήταν νεκρός 6-8 ώρες νωρίτερα. **ΧΑΡΑΥΓΗ 26 Αυγούστου 2014**

Επιβάτες ταχύπλοου κατήγγειλαν πυροβολισμούς Άμεσο κίνδυνο διέτρεξαν χθες το πρωί έξι επιβάτες ταχύπλοου σκάφους όταν όπως κατήγγειλαν βρέθηκαν εν μέσω πυρών στην θαλάσσια περιοχή Ακρωτηρίου. Αρχικά εξέλαβαν την αναταραχή που προκαλούσαν στο νερό οι σφαίρες ως ψάρια. Μόλις όμως συνειδητοποίησαν ότι δέχονταν πυρά εγκατέλειψαν την περιοχή. Οι τέσσερις ενήλικες και τα δύο παιδιά που επέβαιναν στο σκάφος σε απόσταση περίπου 500 μέτρων από την ακτή όταν σύμφωνα με μαρτυρίες είδαν το νερό να αναπηδά νομίζοντας ότι επρόκειτο για δελφίνια μέχρι που άκουσαν ριπές όπλων. Οι σφαίρες έπεφταν μπροστά και δεξιά από την βάρκα σε απόσταση περίπου πέντε μέτρων. Άλλαξαν πορεία και μόλις έφτασαν στην ξηρά έσπευσαν να καταγγείλουν το περιστατικό στην Λιμενική Αστυνομία για να καταγγείλουν το συμβάν. Η απάντηση όμως που πήραν ήταν ότι έπρεπε να αναφέρουν το συμβάν στην Αστυνομία των Βρετανικών Βάσεων. Στην περιοχή ήταν χθές δεσμευμένο και ενεργοποιημένο το θαλάσσιο πεδίο βολής των Βρετανών από τις 7.30 το πρωί μέχρι τη 13:00 το μεσημέρι. Ο εκπρόσωπος των Βρετανικών Βάσεων, Σον Τάλι, δήλωσε, ότι κανένα σκάφος δεν θεάθηκε χθες το πρωί στην περιοχή και πως δεν συνέβη κανένα περιστατικό.

ΑΛΗΘΕΙΑ 22 Αυγούστου 2014

Κείμενο της συντρόφισσας Πόλας Ρούπα στο διαδίκτυο στις 8 Αυγούστου 2014

Στις 16 Ιουνίου ο σύντροφος Νίκος Μαζιώτης, μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, πέφτει αιμόφυρτος από σφαίρα μπάτσου, ύστερα από λυσσαλέα καταδίωξη που εξαπέλυσαν τα ένοπλα σκυλιά του καθεστώτος. Ο σύντροφος δίνει τη μάχη του ενάντια στους μπάτσους που τον κυνηγούσαν. Ο κρατικός μηχανισμός σύσσωμος πανηγυρίζει για τη σύλληψη του "υπ αριθμόν 1 καταζητούμενου" στη χώρα. Το ίδιο και ο εγκληματίας και πραγματικός αρχιτρομοκράτης Σαμαράς που με την κυβέρνησή του πήρε τα ηνία από τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις στην εκστρατεία της μεγαλύτερης κοινωνικής γενοκτονίας που έχει γίνει στη χώρα σε καιρό "ειρήνης". Ο Σαμαράς χρησιμοποιεί τη σύλληψη του Μαζιώτη ως εργαλείο για την σταθεροποίηση της παραπαίουσας κυβέρνησής του, για την στήριξη ενός πολιτικού και οικονομικού καθεστώτος με σαθρά θεμέλια, που έχει εδώ και χρόνια απαξιωθεί στις κοινωνικές συνειδήσεις.

Η σύλληψη ενός επαναστάτη του πολιτικού βεληνεκούς του Νίκου Μαζιώτη είναι για το πολιτικό και οικονομικό καθεστώς όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και διεθνώς, μια "σημαντική επιτυχία", όπως εκφράστηκε από το αμερικάνικο κράτος. Και αυτό γιατί η σύλληψη του συντρόφου αναγνωρίζεται από τους εχθρούς μας ως ένα πλήγμα στον αγώνα για την καθεστωτική ανατροπή, ως ένα πλήγμα στον αγώνα για την απελευθέρωση από τον ζυγό του καπιταλισμού και του κράτους, ως ένα πλήγμα στον αγώνα για την κοινωνική Επανάσταση. Το μέγεθος της απειλής που αντιπροσωπεύει ο Μαζιώτης για το καθεστώς αντανακλούν οι υψηλοί τόνοι των εμετικών πανηγυρισμών της εγχώριας και ξένης πολιτικής εξουσίας. Γιατί ο σύντροφος και η οργάνωση στην οποία ανήκει, ο Επαναστατικός Αγώνας, συνδέεται άρρηκτα με την ίδια τη συστημική πολιτική αποσταθεροποίηση, με την υπονόμευση ενός σάπιου καθεστώτος. Συνδέεται με τον συνεπή πόλεμο ενάντια στην κυριαρχία και την σύγχρονη βαρβαρότητα. Συνδέεται με τον αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, συνδέεται με την ίδια την κοινωνική Επανάσταση. Ο σύντροφος Νίκος Μαζιώτης ήταν και παραμένει ταγμένος στην Επανάσταση. Γι' αυτό αγωνίστηκε, γι' αυτό αγωνίζεται, γι' αυτό τον ανέδειξαν σε νούμερο ένα κίνδυνο για το καθεστώς. Και η πολιτική βαρύτητα της υπόθεσης αυτής οφείλει να είναι η κυριότερη παράμετρος για την αλληλεγγύη στον σύντροφο.

Αυτή τη στιγμή ο Μαζιώτης είναι αιχμάλωτος του κοινωνικού και ταξικού πολέμου. Δεν είναι δίκαιο να είναι αυτός στη φυλακή. Δίκαιο είναι να είναι ελεύθερος και να αγωνίζεται για την κοινωνική Επανάσταση. Δίκαιο θα ήταν να είναι αλυσοδέσμιος στη θέση του και να δικάζονται στα λαϊκά δικαστήρια αυτοί που ευθύνονται για την κατάντια του ελληνικού λαού, αυτοί που ψήφισαν και εφαρμόζουν τα μνημόνια. Θα έπρεπε να είναι η οικονομική ελίτ, οι πλούσιοι που πίνουν το αίμα των προλετάρων, η πολιτική ελίτ και οι υπηρέτες της. Δίκαιο θα ήταν να είναι αλυσοδέσμιος ο Σαμαράς, Βενιζέλος, Παπανδρέου, Παπαδήμος και οι εγκληματικές οργανώσεις τους, οι τροϊκανοί και οι ηγήτορες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα ντόπια και ξένα αφεντικά που για τα οικονομικά τους συμφέροντα ρημάζεται ο τόπος και οι άνθρωποι που ζουν σε αυτόν. Αυτοί είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες και ληστές. Αυτοί είναι οι συγγνοί εγκληματίες και δολοφόνοι.

Τους πανηγυρισμούς της σύλληψης συνόδευσαν οι αναμενόμενες επιθέσεις της κρατικής προπαγάνδας που αναπαρήγαγαν και σε μεγάλο βαθμό δημιούργησαν τα φερέφωνα της εξουσίας, τα ΜΜΕ. Επιθέσεις που επιχείρησαν να αμαυώσουν τον επαναστατικό χαρακτήρα του συντρόφου και που ως σημαία χρησιμοποίησαν τη συμπλοκή στο Μοναστηράκι, στην οποία ο σύντροφος παρουσιάζεται ως "αδίστακτος πιστολέρο" που πυροβολεί αδιακρίτως ενώ οι μπάτσοι "πασχίζουν να τον ακινητοποιήσουν" χωρίς τη χρήση όπλων. Μόνο μια σφαίρα, υποτίθεται, έπεσε από τους μπάτσους και αυτή για να "ακινητοποιήσει" τον σύντροφο. Τι εμετικοί ψεύτες και πόσο υποκριτές είναι τόσο οι κρατικοί μηχανισμοί, όσο και οι οσφυοκάμπτες του καθεστώτος στα δελτία ειδήσεων! "Πυροβολούσε μέσα στον κόσμο". Ποιος επέλεξε το σημείο της μάχης αυτής; Ποιος ξεκίνησε την καταδίωξη; Μήπως θα έπρεπε να πετάξει το όπλο και να παραδοθεί αμαχητί;

Οι μπάτσοι συνειδητά επέλεξαν να διεξάγουν μια ένοπλη σύγκρουση σε ένα μέρος γεμάτο κόσμο. Ο σύντροφος ήταν υποχρεωμένος να αμυνθεί. Και αφού εξαφάνισαν τάχιστα από τη δημοσιότητα τον έναν τουρίστα που δήλωσε ότι πυροβολήθηκε από μπάτσο, δήλωση ξανά και ξανά μέσω των ΜΜΕ ότι μόνο μια σφαίρα έριξαν, ενώ ο σύντροφος οχτώ. Μα μόνο και μόνο με την υποψία ότι αυτός που κυνηγούσαν μπορεί να ήταν ο Μαζιώτης, θα έριχναν ακόμη και με αυτόματα προκειμένου να μην τους φύγει. Γιατί το διακύβευμα για αυτούς ήταν μεγάλης πολιτικής σημασίας και διόλου δεν τους ενδιέφερε αν η επιχείρηση γινόταν ανάμεσα σε δεκάδες κόσμο, ακόμα και αν σκοτωνόταν κάποιος. Εξάλλου στον σύντροφο θα το ρίχνανε. Ποιος θα μπορούσε να τους διαψεύσει; Όσον αφορά τις γελοιότητες ότι τον είχαν εντοπίσει από τις προηγούμενες μέρες, αυτές ειπώθηκαν μέσα στα πλαίσια της κρατικής προπαγάνδας για να μην παραδεχτούν ότι πρόκειται απλώς για ένα τυχαίο συμβάν. Και αυτό φαίνεται και από τις αντιφατικές αναφορές τους. Τη μια δηλώνουν ότι τον αναγνώρισε ασφαλίτισσα λίγο πριν την συμπλοκή. Την άλλη ότι τον είχε αναγνωρίσει πρώην ασφαλίτης προηγούμενες μέρες σε κάποιο σταθμό του μετρό. Αν ήταν αλήθεια ότι τον είχαν εντοπίσει τις προηγούμενες μέρες, θα μας είχαν συλλάβει. Μια ρουφιάνα και μια ατυχία σήμαναν την αρχή της καταδίωξης. Αλλά δεν μπορούσαν, φυσικά, να παραδεχτούν ότι η καταδίωξη ξεκίνησε τυχαία. Όλη η προπαγάνδα περί εντοπισμού του έγινε για να δηλωθεί δημοσίως ότι οι κατασταλτικοί μηχανισμοί και ειδικά η "αντιτρομοκρατική" παράγει έργο και ότι είναι αποτελεσματική. Μόνο που αυτό απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Όλο το προηγούμενο διάστημα είμαστε συνεχώς ανάμεσά τους. Κινούμαστε παντού. Περνούσαμε δίπλα τους. Τους βλέπαμε και δεν μας έβλεπαν.

Αφού ο σύντροφός μου συλλαμβάνεται, εγώ γίνομαι η "νούμερο ένα καταζητούμενη". Εγώ και το παιδί μου, για το οποίο οι αχυράνθρωποι του καθεστώτος στα ΜΜΕ με περίσσια χυδαιότητα "πληροφορούν" για πλήθος στοιχείων του και παράλληλα με μια εμετική υποκρισία επιβραβεύουν τους διωκτικούς μηχανισμούς για την "ευαισθησία" τους που δεν έβγαλαν στη δημοσιότητα φωτογραφία που διαθέτουν. Μόνο που τώρα με ό,τι

στοιχείο έχουν στα χέρια τους οι μπάτσοι, θα οργώνουν τη χώρα αναζητώντας το. Κατά τ' άλλα δεν είναι καταζητούμενο. Και όπως είχε δηλώσει παλιότερα με περίσσιο θράσος μια επαίσχυντη μπατσοδομοσιογράφος, μέσω του παιδιού ευελπιστούν να μας πιάσουν. Τώρα μέσω του παιδιού ευελπιστούν να πιάσουν εμένα. Τον σύντροφό μου τον έχουν βαριά τραυματισμένο στα χέρια τους. Η εκδικητικότητά τους ήταν αναμενόμενη. Δεν τους φτάνει που έχουν τον Μαζιώτη με διαλυμένο χέρι από σφαίρα, με την κατάσταση της υγείας του να είναι σοβαρή, και ενώ έχει δημοσιοποιηθεί η ανάγκη για στενή ιατρική παρακολούθηση και για νέες χειρουργικές επεμβάσεις, τον υποχρέωσαν σε εκδικητική μεταγωγή σε μια φυλακή που είναι γνωστό ότι δεν διαθέτει γιατρούς ούτε για τις στοιχειώδεις ιατρικές ανάγκες των κρατουμένων. Και είναι βέβαιο ότι από αυτή τη μεταγωγή και μόνο η κατάσταση του έχει επιδεινωθεί. Γνωρίζω από πρώτο χέρι σε τι είδους μεταγωγές επιβάλουν τους ένοπλους αγωνιστές. Όταν με υποχρέωσαν έγκυο σε μεταγωγή, κατέληξα σε νοσοκομείο με αιμορραγία και υποχρεώθηκα να μείνω κλινήρης για να μην αποβάλω. Είναι προφανές ότι φοβούνται. Έχουν τον σύντροφο στα χέρια τους με διαλυμένο χέρι και εξακολουθούν να φοβούνται.

Όσον αφορά εμένα, σοβαρά, περιμένανε και περιμένουν να παραδοθώ; Δεν θα τους κάνω τη χάρη. Ας έρθουν να με πιάσουν. Στην πραγματικότητα οι διώκτες μου δεν το πιστεύουν. Γι' αυτό και εισέβαλαν στο σπίτι της οικογένειάς μου, έκαναν έρευνα και ανέκριναν τη μητέρα μου και την αδελφή μου αναζητώντας ματαίως κάποιο στοιχείο. Οι δηλώσεις τους μέσω των ΜΜΕ ότι βρίσκομαι σε δύσκολη θέση και μπορεί να παραδοθώ, δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ύστατη προσπάθεια πίεσης. Οι διώκτες μου με γνωρίζουν. Με γνώρισαν στις 10 του Απριλίου το 2010 όταν με είχαν έγκυο στα χέρια τους, προσπαθούσαν με γελοιότητες να με τρομοκρατήσουν, δεν τους έλεγα ούτε καν το όνομά μου και το μόνο που εισέπραξαν ήταν φτύσιμο. Γνωρίζουν την πολιτική μου στάση το διάστημα που ήμουν φυλακισμένη, γνωρίζουν την πολιτική στάση που κράτησα όλο το διάστημα της δίκης. Ήμουν, είμαι και θα είμαι μέλος του Επαναστατικού Αγώνα. Αν νομίζουν ότι θα με λυγίσουν, είναι πολύ γελασμένοι.

Η σύλληψη του συντρόφου μας ήταν ένα πλήγμα. Ο σύντροφός μας Λάμπρος Φούντας με το αίμα του έβαψε τα στενά στην Δάφνη και ο Νίκος Μαζιώτης στο Μοναστηράκι. Ο Επαναστατικός Αγώνας έχει δώσει το αίμα του για την υπόθεση της κοινωνικής Επανάστασης. Όμως δεν θα πουν οι εχθροί μας την τελευταία λέξη.

Το πεδίο για τον Επαναστατικό Αγώνα είναι ανοιχτό. Το κοινωνικό πεδίο είναι το δικό μας πεδίο, όχι το δικό τους. Για τους εχθρούς μας είναι ένα πεδίο εχθρικό, άγριο και μόνο με τη βία μπορούν να το ελέγξουν. Κράτος και κεφάλαιο λεηλατούν, τρομοκρατούν, δολοφονούν καθημερινά, εξοντώνουν για τη σωτηρία του καθεστώτος. Κατακρεουργούν εκατομμύρια περιττούς για την αναπαραγωγή του καπιταλισμού ανθρώπους στο όνομα της "εκκαθάρισης του συστήματος από τη σαπίλα". Και παράλληλα βομβαρδίζουν την κοινωνία με ηλίθιες ιστορίες "οικονομικής ανάκαμψης" και "διεξόδου της χώρας από το τούνελ της κρίσης". Ιστορίες που κάνουν να γελούν, αλλά και να αγανακτούν οι φτωχοί, οι πεινασμένοι, οι κολασμένοι αυτής της χώρας.

Στις 16 Ιουλίου στο Μοναστηράκι έγινε μια μάχη. Μια μάχη άνιση, ανάμεσα σε έναν επαναστάτη και δεκάδες ένοπλα σκυλιά του κράτους. Μια μάχη τόσο άνιση όσο είναι αυτή την ιστορική περίοδο ο ίδιος ο αγώνας για την Επανάσταση. Ένας αγώνας ανάμεσα σε λίγους επαναστάτες και έναν πάνοπλο και πολυάριθμο μηχανισμό. Μόνο που αυτός ο αγώνας, ο επαναστατικός αγώνας, δεν είναι ζήτημα αριθμητικής. Είναι μια υπόθεση ψυχής. Είναι μια υπόθεση πίστης στο επαναστατικό δίκιο. Μια υπόθεση πίστης στην Επανάσταση. Να πολεμάς ενάντια σε ένα σύστημα δολοφονικό, εκ φύσεως εγκληματικό που αναπαράγεται μέσω της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, ακόμα και της φυσικής εξόντωσης ανθρώπων. Που αναπαράγεται με τη βία. Τη βία της οικονομικής πολιτικής, τη βία που ασκεί η οικονομική και πολιτική ελίτ για να κρατά ζωντανό το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα, για να διαφυλάξει τα συμφέροντά της, για να συνεχίσει να δυναστεύει. Τα αποτελέσματα αυτής της βίας τα ζούμε όλοι μας τα τελευταία τέσσερα χρόνια που η χώρα βυθίστηκε στη δίνη της κρίσης, με τα εκατομμύρια των ανέργων και των περιστασιακά εργαζόμενων, με τους μισθούς πείνας, με τη μετατροπή της εργασίας σε δουλεμπόριο, με τις χειρότερες συνθήκες μισθωτής σκλαβιάς που έχουν ζήσει ποτέ οι άνθρωποι σε αυτή τη χώρα. Τα αποτελέσματα αυτής της βίας που δολοφονεί τα είδαμε και τα βλέπουμε στους πεινασμένους, τα υποσιτισμένα παιδιά, σε όσους λιμοκτονούν, αρρωσταίνουν, πεθαίνουν, στις διαρκώς αυξανόμενες αυτοκτονίες. Τα βλέπουμε στους κάδους των σκουπιδιών που άνθρωποι ποντίκια με τσακισμένη αξιοπρέπεια βουτούν για ένα κομμάτι ψωμί. Αυτή η "καλυμμένη" βία του συστήματος εν μέσω συστημικής κρίσης έχει μετατραπεί σε όπλο μαζικής καταστροφής.

Είναι πέρα για πέρα δίκαιο να πολεμάς την αδικία. Να πολεμάς ένα σύστημα που με την ωμή βία των κατασταλτικών μηχανισμών φυλακίζει, ξυλοκοπά, δολοφονεί ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας για την εμπέδωση της τάξης, είτε πρόκειται για αντιστεκόμενους, απεργούς και διαδηλωτές είτε πρόκειται για εξαθλιωμένους μετανάστες. Που φτιάχνει μπουντρούμια "υψίστης ασφαλείας" με κύριο σκοπό να εξοντώσει πολιτικά, ηθικά, ψυχολογικά, ακόμα και σωματικά τους ένοπλους αγωνιστές, να τσακίσει τη βούληση για ένοπλο επαναστατικό αγώνα. Που το δικό του δίκαιο επιβάλλει τη νομιμοποίηση κάθε είδους κρατικής βίας (η υπόθεση με τους νεκρούς μετανάστες στο Φαρμακονήσι και τις ευθύνες των λιμενικών μπήκε στο αρχείο), αλλά και τη ρατσιστική βία ενάντια σε εξαθλιωμένους εργάτες (αθώωση των φραουλοπαραγωγών και των επιστατών για την δολοφονική επίθεση εναντίον μεταναστών εργατών γης στην Μανωλάδα). Και σε διεθνές επίπεδο, στο όνομα της εμπέδωσης της Νέας Παγκόσμιας Τάξης μέσω των πολέμων κατά της "τρομοκρατίας", νομιμοποιείται η σφαγή ενός ολόκληρου λαού στην Παλαιστίνη.

Ο επαναστατικός αγώνας είναι ένα ζήτημα πίστης στην αναγκαιότητα να πολεμήσουμε τους δυνάστες. Να επιστραφεί στους πραγματικούς εγκληματίες, τους πραγματικούς τρομοκράτες και δολοφόνους που απαρτίζουν το σύστημα ένα ποσοστό της βίας που ασκούν. Γιατί μόνο με την ένοπλη επαναστατική δράση μπορούν να καταλάβουν ότι δεν θα μένουν για πάντα στο απυρόβλητο.

Κυρίως ο επαναστατικός αγώνας είναι ένα ζήτημα βαθιάς και ακλόνητης πίστης στο επαναστατικό δίκαιο, το δίκαιο της κατάργησης κάθε μορφής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, της καταστροφής του κράτους και του καπιταλισμού. Το δίκαιο μιας κοινωνίας οικονομικής ισότητας, χωρίς πλούσιους και φτωχούς, χωρίς αφέντες και δούλους. Το δίκαιο μιας κοινωνίας πραγματικά ελεύθερων ανθρώπων.

Ο Επαναστατικός Αγώνας μέσα στην περίοδο της δράσης του από το 2003 έως σήμερα, διεξάγει ένα δυναμικό ένοπλο αγώνα ενάντια στο σύνολο των μορφών βίας του καθεστώτος που προαναφέρονται. Υπουργεία, δικαστήρια, αστυνομικές δυνάμεις, τράπεζες, χρηματοπιστήριο, αμερικάνικη πρεσβεία, Τράπεζα της Ελλάδας ήταν οι στόχοι της οργάνωσης. Με συνέπεια έδωσε σημαντικές απαντήσεις στην κρατική βία, τη βία της οικονομικής και πολιτικής ελίτ, τη βία της καθεστωτικής δικαιοσύνης και έγραψε σημαντικές σελίδες στην επαναστατική ιστορία αυτού του τόπου, αλλά και διεθνώς.

Έδρασε και μίλησε για την οικονομική κρίση σε περιόδους που σιωπή απλωνόταν πάνω από την καθεστωτική απάτη της "αιώνιας σταθερότητας του συστήματος" και της "ακμαίας ελληνικής οικονομίας". Αργότερα, με την έναρξη της κρίσης, διέψευσε όλες τις καθεστωτικές φωνές που μιλούσαν για την "οχυρωμένη και απρόσβλητη ελληνική οικονομία", αλλά και τις ρηχές, διαποτισμένες από την καθεστωτική προπαγάνδα αντιλήψεις που αδυνατούσαν να συλλάβουν το μέγεθος της καταιγίδας που ερχόταν.

Μίλησε και έδρασε για την Επανάσταση και την επαναστατική κοινωνική οργάνωση σε περιόδους που αυτά τα ζητήματα είχαν θιαφτεί κάτω από τη μούχλα της απατηλής κοινωνικής ευμάρειας. Κράτησε και κρατάει ζωντανή τη φλόγα της κοινωνικής Επανάστασης, τη φλόγα της ελευθερίας. Σημάδεψε, καθόρισε, ενέπνευσε πολλούς ανθρώπους, διαμόρφωσε και διαμορφώνει συνειδήσεις.

Για όλα τα παραπάνω ήταν, είναι και θα είναι μια σοβαρή πολιτική απειλή για το καθεστώς. Για όλα τα παραπάνω αγωνιζόταν, αγωνίζεται και θα αγωνίζεται ο Επαναστατικός Αγώνας. Για όλα τα παραπάνω θα συνεχίσω να αγωνίζομαι.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ

ΖΗΤΩ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Μαζιώτης για τράπεζες

"Ουδέν μεμπτόν στις απαλλοτριώσεις τέτοιων εγκληματικών ιδρυμάτων"

(συνέχεια από σελίδα 4)

- Κατηγορείσαι για δύο ένοπλες ληστείες τραπεζών. Θεωρείς ότι οι ληστείες τραπεζών είναι επαναστατική πράξη;

Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι απαλλοτριώσεις των ληστρικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων μπορούν να θεωρηθούν μέρος μιας επαναστατικής δραστηριότητας. Τέτοια περίπτωση είναι οι απαλλοτριώσεις για την χρηματοδότηση του αντάρτικου, όπως έχει αποδειχτεί. Ιστορικά, όλες οι οργανώσεις αντάρτικου, οι Τουπαμάρος, οι Ερυθρές Ταξιαρχίες, η RAF, η Action Direct, έχουν καταφύγει σε απαλλοτριώσεις τραπεζών για να χρηματοδοτήσουν την δράση τους. Απαλλοτριώσεις τραπεζών έχουν κάνει και οι Ισπανοί αναρχικοί και οι μπολσεβίκοι, ακόμη και οι αντάρτες της 3ης μεραρχίας του Δημοκρατικού Στρατού στην Πελοπόννησο, οι οποίοι προέβησαν σε απαλλοτριώσεις υποκαταστημάτων της Εθνικής Τράπεζας στα Καλάβρυτα και στην Αμαλιάδα το 1948 κατά την διάρκεια του εμφυλίου πολέμου.

Όταν όμως οι απαλλοτριώσεις είναι μια εξατομικευμένη επιλογή, ακόμα κι αν είναι μια συνειδητή πράξη, δεν είναι τίποτε παρά ένα επάγγελμα που δεν έχει σχέση με την πολιτική και την επαναστατική δράση, αφού από μόνες τους δεν συνιστούν κοινωνική πολιτική πρόσωπο. Και σ' αυτή την κατηγορία εμπίπτουν αρκετοί από τους κοινωνικούς κρατούμενους, οι οποίοι είναι στην φυλακή γι' αυτόν τον λόγο. Είτε στη μία εκδοχή είτε στην άλλη, αφού αυτές οι πράξεις δεν στρέφονται κατά απλών πολιτών αλλά εναντίον των ληστρικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία με όπλα την νομιμοποιημένη τοκογλυφία ληστεύουν τους λαούς, παίρνουν τα σπίτια και την περιουσία αυτών που δεν μπορούν να ξεχρεώσουν, τότε δεν υπάρχει τίποτε το μεμπτό.

Με την κρίση που ζούμε οι τράπεζες, ντόπιες και ξένες, ευθύνονται για την φτώχεια και την εξαθλίωση του λαού. Ευθύνονται για την ανεργία, για την πολιτική κοινωνικής γενοκτονίας, που εφαρμόζουν. Με την κρίση ολοένα και περισσότερο ο κοινωνικός πλούτος αναδιανέμεται από την κοινωνική από την κοινωνική βάση και καταλήγει στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών. Ας μην ξεχνάμε ότι οι πολυεθνικές τράπεζες, κάποιες από τις οποίες ήταν κάτοχοι του μεγαλύτερου μέρους του ελληνικού χρέους, ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος της βιομηχανίας και του εμπορίου.

Δεν βρίσκω λοιπόν τίποτε εγκληματικό στις απαλλοτριώσεις τέτοιων εγκληματικών ιδρυμάτων είτε είναι μέρος μιας πολιτικής επαναστατικής δράσης, είτε είναι εξατομικευμένες επιλογές. Χωρίς να θέλω να μπω σε λεπτομέρειες όσον αφορά τις συγκεκριμένες κατηγορίες που μου αποδίδονται για δύο απαλλοτριώσεις ληστρικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, αυτό που μπορώ να πω είναι ότι εφόσον ήμουν στην παρανομία, δεν θα μπορούσα να δουλέψω ως μισθωτός εργαζόμενος. Η επιβίωσή μου αναγκαστικά εξαρτιόταν από τέτοιου είδους απαλλοτριώσεις.